

Meditatief moment 1 december 2020 Bosbeskapel.

Welkom bij dit meditatieve moment van de Protestantse Gemeente Den Haag Zuidwest vanuit de Bosbeskapel.

Mijn naam is Sarie Talsma, ik ben lid van de Abdijkerk in Den Haag-Loosduinen.

We luisteren tijdens dit meditatieve moment naar liederen van de CD “De Priest”.

De Gemeentekaars wordt nu aangestoken aan de Paaskaars.

*Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand.*

We luisteren naar het lied: “Benedictus” gecomponeerd door Robat Arwijn.

Het Thema voor dit meditatieve moment is: “Samen eten schept verbondenheid”

Voor dit thema heb ik gekozen door Thema Tafelen.

We deden voor de eerste keer mee met Thema Tafelen georganiseerd door vrijwilligers van de Bosbeskapel.

Door de coronatijd konden we een maaltijd ophalen in de kerk om thuis op te warmen. We nodigden daarbij een paar gemeenteleden uit en zo hadden we een gezellige avond met elkaar. Een avond om blij van te worden. We genoten van heerlijk eten en van mensen die we in lange tijd niet hadden gezien, met daarbij een thema dat we via de laptop konden beluisteren.

Intussen zijn we de Adventstijd ingegaan. Een verwachtingsvolle tijd waarin we als het even kan, ons huis gezellig maken. Hoe zullen we de kerstdagen vieren? In deze coronatijd is het moeilijk plannen maken. In ieder geval zullen we een maaltijd klaarmaken voor onszelf, voor ons gezin of misschien wel voor mensen die op onze weg komen.

We hebben allemaal eten en drinken nodig om in leven te blijven. Maar aan tafel gaan is meer dan eten en drinken. Aan tafel vieren we alles wat ons in het leven geschonken wordt, schrijft Henry Nouwen.

Samen eten is een intiem moment. Rond de tafel worden we kwetsbaar. We bedienen elkaar en zeggen: ‘Eet en drink nog wat’. Aan tafel gebeurt meer dan het stillen van onze honger en het lessen van onze dorst. We worden familie, vrienden van elkaar, we worden een gemeenschap. Door een tafel mooi te dekken laten we zien dat samen eten een bijzonder moment is. Eigenlijk is een eettafel een intieme

plaats. Rond de eettafel gaan we vertrouwelijk met elkaar om. We nodigen familie of vrienden uit om deel te worden van ons leven. We willen ze laten delen in wat wij zelf eten en drinken. Daarom is het ook zo pijnlijk als iemand afwijst wat hem of haar aan eten en drinken wordt aangeboden. Dat kan worden ervaren als afwijzing van verbondenheid.

Het klinkt misschien vreemd, maar rond de tafel willen we elkaar tot voedsel zijn. Elke keer als we 's morgens, 's middags of 's avonds samen eten, kunnen we onze verbondenheid verdiepen.

De maaltijd is een moment van vertrouwelijkheid, maar juist daarom kan er op dat moment ook gemakkelijk afstandelijkheid, ergernis of zelfs haat ontstaan. Juist omdat de maaltijd intimiteit veronderstelt, wordt de afwezigheid van intimiteit er zo scherp voelbaar. Aan tafel merken we of er spanningen zijn tussen ons. Als man en vrouw er zwijgend bijzitten, als een kind weigert te eten, als broers en zusjes ruziën of als er gespannen stiltes vallen, dan wordt de maaltijd een hel, een plek waar we absoluut niet willen zijn. De tafel waaraan we eten is de barometer van het gezins- en groepsleven. Laten we er alles aan doen om van de maaltijd een moment van verbondenheid te maken. Wat er aan tafel gebeurt gaat lang in onze herinnering mee.

Als we ouder worden, vergeten we veel, maar meestal hebben we wel herinneringen aan kerstmis of thuis. Het zijn blijde en dankbare herinneringen, of herinneringen waarmee verdriet of boosheid verbonden is. De bijzondere momenten aan tafel duiden aan hoe goed of slecht we met elkaar omgaan.

Tegenwoordig eten we vaak kant-en-klare maaltijden, of we eten een bordje leeg voor de tv. Samen aan tafel gaan is er steeds minder bij. Wat zal er in de herinnering overblijven als we niet meer aan tafel komen om samen te eten?

Samen, maar niet iedereen kan met iemand samen eten. In deze coronatijd blijven we vaker alleen om niet ziek te worden. Of we kennen niemand die met ons samen eten wil, of de behoefte om met iemand samen te eten is verdwenen in de eenzaamheid. Er zijn mensen die alleen zijn en voor zichzelf de eettafel gezellig maken omdat het fijner is dan met een bordje op schoot. Maar dat kan niet iedereen opbrengen. Dan zijn er ook nog mensen die afhankelijk zijn van anderen om aan eten te komen en daardoor niemand kunnen uitnodigen omdat er niet genoeg is. En wij, die voldoende te eten hebben en dit heel normaal vinden, mogen dankbaar zijn voor alles wat er op ons bord ligt. Toevallig wonen wij in een deel van de wereld waar voedsel overschot is. Waar het normaal is geworden om eten weg te gooien. Maar, als u een maaltijd aan het voorbereiden bent en voldoende eten hebt, misschien kunt u dan iemand uitnodigen, een gastvrije tafel bieden, waaraan we vriendelijk, zachtmoedig en blij en in vrede met elkaar kunnen omgaan. Dan leggen

we de basis voor goede herinneringen en kunnen we zingen uit dankbaarheid. Laten we zo de feestdagen tegemoet gaan.

We luisteren naar het lied: “Pie Jesu” gecomponeerd door Andrew Lloyd Webber.

In de zangbundel “Tussentijds” vond ik een mooi lied van Hanna Lam. Lied 102. Het verwijst naar het avondmaal en geeft ons een boodschap mee.

Als wij weer het brood gaan breken dat Gij, Heer, ons geeft,
leer ons dan met hem te delen die geen deel van leven heeft.

Als wij van de feestwijn drinken die Gij, Heer, ons geeft,
leer ons dan om te gedenken wie een lege beker heeft.

Als wij samen in de kring staan om wat Gij ons geeft,
leer ons dan om vast te houden wie geen hand in handen heeft.

Als wij weer de lofzang zingen om wat Gij ons geeft,
leer ons dan voor hem te roepen die geen stem meer heeft.

Als wij zo de toekomst vieren die Gij, Heer, ons geeft,
leer ons dan vandaag te zorgen voor wie zelfs geen morgen heeft.

Laten we samen bidden

God onze Vader die ons in de rijkdom van de schepping geeft wat wij nodig hebben. Wij bidden u dat er voldoende voedsel mag zijn voor hen aan de rand van de samenleving, zodat er voor iedereen genoeg is, en dat we leren delen met hen die honger lijden.

Dat we elkaar aan onze tafel uitnodigen, gastvrij zijn en met liefde voor elkaar een maaltijd bereiden. Dat ons huis open mag staan voor ieder die op ons pad komt. Zegen God het werk van onze handen, dat ons werk mag dienen tot zegen voor alle mensen. Zodat er voor ons en voor de mensen om ons heen een rechtvaardige maatschappij is, met voldoende voedsel en een veilige plaats voor allen die daar naar zoeken.

Amen.

We luisteren tot slot naar het lied: “Be still my soul” gecomponeerd door Jean Sibelius.